

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/69/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200101
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200101.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa F. P., bytom O.E. proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 21. marca 2013, č.k.25Sd/35/2013- 19, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 21. marca 2013, č.k. 25Sd/35/2013-19, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX z 3. októbra 2012, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) priznala navrhovateľovi od 19. marca 2012 invalidný dôchodok v sume 110,50 € mesačne a navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ bol uznaný invalidným vzhľadom na 45 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľ nesúhlasil s uznanou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Namietal, že pre silné bolesti hlavy, chrbtice, všetkých končatín a kĺbe, ktoré dostáva do rúk a nôh, by nevládal vykonávať žiadnu prácu. Krajský súd mal z posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne za preukázané, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú u navrhovateľa degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia, ktorému podľa kapitoly XV. oddiel E, položka 3b, prílohy č. 4 k zákonu zodpovedá 35%-ná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Túto mieru zvýšili o 10 % na celkových 45% po zohľadnení iného zdravotného postihnutia navrhovateľa - obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu na dominantnej končatine. Keďže navrhovateľ nepredložil súdu novšie lekárske nálezy, ktoré by jeho stav hodnotili inak ako posudkoví lekári, krajský súd vychádzal z

posudkov posudkových lekárov a mal za preukázané, že uznaná 45 %-ná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená v súlade so zákonom, a preto rozhodnutie odporkyne potvrdil. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, lebo v konaní nebol úspešný.

Rozsudok krajského súd napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietal, že nebol poučený ani upozornený, že na pojednávanie má priniesť novšie odborné lekárske nálezy a preto žiadal, aby krajský súd znovu preskúmal rozhodnutie odporkyne, a to od 9. novembra 2012, teda od podania opravného prostriedku.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal námietkou navrhovateľa, že nebol poučený ani upozornený, že na pojednávanie má priniesť novšie odborné lekárske nálezy.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že krajský súd vo veci nariadil pojednávanie na 21. marca 2013 a predvolanie na toto pojednávanie poslal navrhovateľovi doporučene. Podľa záznamu pošty na doručenke bolo toto predvolanie navrhovateľovi doručené dňa 15. februára 2013, čo potvrdil navrhovateľ vlastnoručným podpisom. Uvedené doručené predvolanie na pojednávanie obsahovalo aj poučenie účastníkov, medzi iným aj o okolnosti, že je potrebné doniesť na toto pojednávanie „listiny, ktoré sa na vec vzťahujú, ak nie sú dosiaľ v prvopise (origináli) pripojené do spisu ako aj veci, ktoré treba ohliadnuť. V prípade, že originál listiny, nemôže účastník ponechať v spise, má doniesť jej čitateľnú fotokópiu spolu s jej originálom. Originál sa mu po nahliadnutí a porovnaní s fotokópiou vráti“. Súčasne s predvolaním na pojednávanie bolo navrhovateľovi doručené aj uznesenie krajského súdu z 12. februára 2013, č. k. 25Sd/35/2013-9, ktorým bol navrhovateľ poučený o jeho procesných právach a povinnostiach, vyplývajúcich z Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedeného vyplýva, že námietka navrhovateľa nie je dôvodná a krajský súd nepochybil, keď rozhodol na pojednávaní na základe zisteného skutkového stavu. Z prednesu navrhovateľa na pojednávaní dňa 21. marca 2012 naviac vyplýva, že navrhovateľ nemal k dispozícii novšie lekárske správy, pričom posledné správy z neurologického a ortopedického vyšetrenia zo 17. januára 2013, resp. 1. februára 2013 predložil posudkovému lekárovi Sociálnej poisťovne, ústredia.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne o priznaní invalidného dôchodku navrhovateľovi.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že jednou z podmienok vzniku nároku na invalidný dôchodok je invalidita.

Podľa § 71 ods.1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona).

V zmysle § 71 ods. 6, 7 a 8 zákona miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v

percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav.

Z posudkov posudkových lekárov mal aj odvolací súd za preukázané, že posudkoví lekári prihliadli na všetky navrhovateľom uvádzané ťažkosti a tieto vyhodnotili tak, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia, čomu zodpovedá 35 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa kapitoly XV. oddiel E, položka 3b, prílohy č. 4 k zákonu ide o hornú hranicu z rozpätia 20 % - 35%. Túto mieru zvýšili podľa § 71 ods. 8 zákona o maximálne možných 10 % na celkových 45 % za iné zdravotné postihnutie (porucha hybnosti v ramenných kĺboch, viac vpravo, s oslabením svalovej sily pravej hornej končatiny, úchopová schopnosť rúk je však zachovaná). Navrhovateľ iné lekárske nálezy ako tie, ktoré boli vyhodnotené posudkovými lekármi nepredložil a ničím nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol iný ako stav vyhodnotený posudkovými lekármi. Posudkoví lekári sa vyjadrili aj k možnosti pracovného zaradenia navrhovateľa a skonštatovali, že môže vykonávať ľahšie práce, bez psychickej a fyzickej záťaže, prác vo vynútenej polohe, prác s dvíhaním a prenášaním bremien, bez preťažovania horných končatín a osového aparátu.

Subjektívny pocit navrhovateľa, že by prácu nezvládol, ani nedostatok pracovných príležitostí nie je v zmysle § 70 ods. 1 zákona dôvodom, pre ktorý by navrhovateľovi bolo možné priznať vyšší invalidný dôchodok.

Navrhovateľ ani v odvolacom konaní nepredložil žiadne odborné lekárske nálezy, ktoré by spochybňovali záver posudkových lekárov o vzniku invalidity ani o tom, že by rozhodujúce zdravotné poškodenie bolo závažnejšie ako ustálili posudkoví lekári.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že posudky posudkových lekárov sú úplné, objektívne a presvedčivo odôvodňujúce záver o zatiaľ iba 45 %-nej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. Tento záver v odvolacom konaní nebol spochybnený. Z toho dôvodu aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v tomto konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada takých trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok